

gar Quinet intră în înrudire cu acest celebru scriitor francesu.

Asachi cunoștea pe lângă limba română, pe cea: polonă, rusă, latină, germană, italiană, francesă și englesă.

În viața'i a ocupat tot funcțiuni însemnate ale statului, mai alesu la Ministerul Cultelor. El a fost unul din cei mai însemnați bărbați, care au renăscut cultura și literatura română în Moldova, întocmai precum Lazăr și Heliade în Muntenia.

Ca poet, istoric și publicist a lucrat fără preget dela 1816 necurmat chiar până la mórtea sa, anul 1871.

Neci o întâmplare mai însemnată din istoria patriei nu a remasă necercetată și nepublicată de dînsul; așa sunt: „Trecerea împăratului Paleologul prin Moldova la 1425“. „Lupta Moldovenilor cu călarii germani în Borusia pe la 1422“; „Cuvântul cel din urmă al lui Ștefan cel mare către fiul său Bogdan la 1503“. ș. a. — însoțite de stampe respective. —

Dela el avem publicate: 1.) „Albina română“, mai în urmă „România“, jurnal (1829—1849.)—2.) „Istoria Rusiei“, 2 părți (1832);—3.) „Harpa română“, (1832.);—4.)